

است، بی شک الگوی زندگی اش هنرپیشه‌های سینما، زنان اشرف، حجله نشیان و عروسان چمن است و او جز آن الگویی ندارد، اگرچه در لباس و چهره به ظاهر اسلامی باشد.

شک نیست که برخی با ظاهر سازی‌های سعی دارند، خود را به ممین گونه که گفتیم، معرفی کنند، اما واقعیت این است که ظاهرسازی‌ها حقیقت را عوض نمی‌کنند.

● فاطمه، الگوی سنت شکنی

نقش فاطمه در اجای زنان عجیب بود. او وسیله و الگوی یک سنت شکنی است. سنتی که به طور غلط در جامعه شایع شده و مردم را اسیر و گرفتار خود کرده است. پیامبر از طریق او نشان داد که زن در جهان بینی اسلام از چه دریچه‌ای باید نگریسته شود. ارج و قیمت زن تاچه اندازه است و چگونه باید او را در کنار خود داشت. هنگامی که پیامبر دست دختر خود را می‌بودسد، نشانه اعتراض و عصیان علیه طرز فکر جامعه‌ی زمان اوتست. انقلابی است علیه زنده به گورکدن دختران و نشان می‌دهد که نه تنها باید به او اهانت کرد،

بلکه باید اورا بذیرفت و دست او را هم از آن بابت که نعمتی از خداست، باید بوسید. دختران و زنان را در عصر او به حساب نمی‌آوردند، حتی آنان را به شخم کردن زمین و می‌داشتند. دختران را جزو حسب و نسب نمی‌شمرden. حتی از ارث محروم شدند. در عوض قصاص را درباره‌ی او به سختی اجرا می‌نمودند. بی پسر را اگرچه دارای چندین دختر بود ابتدا می‌شمرden.^(۲) پیامبر از طریق فاطمه نشان داد که بی پسر ابتر نیست. مقام و رتبه‌ی زن آن چنان نیست که کوته نظران می‌پندارند. او حتی می‌تواند خیرکثیر باشد. مایه‌ی نعمت و عزتی برای خانواده باشد. او الگوی سنت شکنی حتی درباره‌ی ازدواج بود. در آن عصر بزرگ‌زادگان جز بارگان و ثرومندان ازدواج نمی‌کردند. اما او این سنت را شکست و باعلی پسرعم خود که فقیر بود و حتی خرج عروسوی را از محل فروش زره تهیه کرده بود، ازدواج کرد. راستی اگر فاطمه نبود، این سنت‌های غلط چگونه می‌شکست و این همه الگوهای عملی در زندگی و رسالت پیامبر چگونه حاصل می‌شد؟ اگر فاطمه نبود و این همه عقده‌ها، حقارت‌ها، ناسامانی‌ها که روح زنان را سست می‌سازد چگونه از میان می‌رفت؟

پی‌نوشت:

۱. دکتر علی قائمی، کتاب فاطمه برترین بانو، ص ۲۰
۲. همان، ص ۲۲
۳. همان، ص ۲۵

مریم گلورودی

الگوی من کیست؟

معصومان ما به تعبیر خودشان ملاک و میزان بودند. به هنگامی که از معصوم پرسش شد منظور از کلمه‌ی میزان در قرآن چیست، فرموده: منظور مایمی، ما میزان در قیامتیم و براساس ما می‌شوند. ما از راه چشم حتی حقایق را لمس می‌کنیم و دل ما آنچه را که دیده است، یاد می‌کند. ادیان بیش از آنکه به سخن بپردازند به ارائه‌ی الگو پرداخته‌اند. مریبان نیز سعی دارند خواسته‌ها و اهداف تربیتی را از روی شاهدتها و الگوها ارائه نمایند و با نشان دادن فرد مورد نظر به آدمی بفهمانند که چگونه باید باشند.

الگوها در ویرانی یا سازندگی جامعه فوق العاده مؤثندند. در واقع هرگز می‌کوشند قهرمانی را برای خود پیدا کرد که واحد صفات مثبت بیشتر و قابل قول تری باشد.

● اسلام و الگوها

اسلام به عنوان یک مکتب مترقی در طریق پیش‌برد اهداف و ایجاد زمینه‌ی سازندگی می‌کوشد به عرضه و ارائه‌ی الگو بپردازد. زیرا می‌داند راه ارائه‌ی الگو هموارتر و زودرس تر از دیگر راه است. توصیه‌ی قرآن این است که مردم در امور حیات و جزیيات زندگی باید به رسول خدا تأسی داشته باشند. توصیه‌های روایات هم این است که مردم را از طریق ارائه‌ی الگو و عمل دعوت به حق کنند، نه تنها از طریق زبان. زیرا مردم از آن طریق بهتر و بیشتر به حقایق آشنا می‌شوند. پیشوایان ما هر کدام بار، حتی رقصه‌ها و آوازه خوانان داشته باشد.^(۲) آن کس که دائمًا در فکر رنگ و عوض کردن زیور و تجملات، زندگی طاووسی، عیش و خوشگذرانی چگونه بود، پاسخ داد: خلق و خویش قرآن بود.